

РЕШЕНИЕ

№ 1744

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8258** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 1040-21-788/02.08.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-121-00930059/02.06.2021 г., издадени от старши инспектор по осигуряването при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява лично от управителя Султана Х. Б., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 107 от КСО със Заповед № ЗР-5-21-00906101/08.04.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите при ТП на НОИ С.-град, е възложено извършването на проверка по разходите на ДОО при осигурителя [фирма], касаеща положения осигурителен стаж и доход на Султана Х. Б..

Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-00907574/12.04.2021 г. за представяне на документи, необходими за извършването на проверката. Същите са

изпратени по електронната поща от Султана Х. Б., в качеството ѝ на управител на дружеството.

По пощата са изпратени два екземпляра на Заповед № ЗР-5-21-00906101/08.04.2021 г. за извършване на проверка на разходите на ДОО. С Писмо вх. № 4022-21-434#5/19.05.2021 г. Султана Б., в качеството ѝ на управител на дружеството, отказва да подпише заповедта. Заповед № ЗР-5-21-00906101/08.04.2021 г. е получена лично от лицето на 17.05.2021 г., видно от известие за доставяне, поради което същата се счита за връчена.

Съставен е Констативен протокол № КП-5-21-00930047/02.06.2021 г. за извършена проверка по разходите на ДОО на дружеството в информационната система.

Установено е, че дружеството е регистрирано в Търговския регистър на 02.12.1998 г. Считано от 02.12.2011 г., негови собственици са Султана Б. и специализирано одиторско предприятие „ОСА-одит, счетоводство, анализи“. За управител на дружеството е вписана Султана Б., считано от 02.12.2011 г.

При извършената проверка в информационната система на НОИ е установено, че за периода 01.12.2011-28.02.2021 г. подадените данни с декларация обр. 1 на основание чл. 5, ал. 4 от КСО за Султана Б. са подавани с осигурителен доход по-нисък от предвидения в разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 3 от КСО за минимален месечен размер на осигурителния доход с вид осигурен „управител на търговско дружество“.

На [фирма] са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00930059/02.06.2021 г. от старши инспектор по осигуряването при ТП на НОИ С.-град за подаване на декларации обр. 1 с код „корекция“ на Султана Х. Б. за периода 02.12.2011-28.02.2021 г. с код за вид осигурен 10, със съответния минимален осигурителен доход, определен за съответната година със ЗБДОО за периода 2011-2021 г.

Задължителните предписания са оспорени по административен ред. С Писмо вх. № 1012-21-876#3/13.07.2012 г. от Султана Б., в качеството ѝ на управител на дружеството, са представени: извадка от ведомост за заплати на Султана Б. за периода 2011-2021 г.; копие от фишове за периода 2020-2021 г.; копие от трудов договор от 2011 г. Задължителните предписания са потвърдени с Решение № 1040-21-788/02.08.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град.

От директора на ТП на НОИ С.-град е прието, че от представената трудовоправна документация е видно, че лицето е назначено на трудов договор в [фирма] от 01.12.2011 г. от специализирано одиторско предприятие „ОСА-одит, счетоводство, анализи“, представлявано от управителя Султана Х. Б.. Констатирано е, че от представения трудов договор и положените подписи в него, се установява, че Султана Х. Б. е назначена от Султана Х. Б., в качеството ѝ на управител на специализирано одиторско предприятие „ОСА-одит, счетоводство, анализи“ О.

При извършена проверка в „Регистъра на трудовите договори“ е установено, че за лицето няма подадено уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ. Констатирано е, че осигурителят не е представил копие от подадено уведомление по реда на чл. 62 от КТ, заверено от съответното ТД на НАП, за сключен трудов договор, по силата на който на Султана Х. Б. да е възложено да управлява дружеството.

Направен е извод, че Султана Х. Б., в качеството ѝ на управител на „СОП-специализирано одиторско предприятие ОСА-одит, счетоводство, анализи“ О. е сключила сама със себе си трудов договор. Посочено е, че в конкретния случай отношенията между Султана Х. Б. и Компас систем инженеринг“ О. не могат да бъдат разглеждани като трудовоправни, тъй като не е възможно едно и също лице да възлага

и изпълнява работа, да извършва оценка на труда и изпълнението, да налага само на себе си дисциплинарни наказания, да си разрешава ползване на отпуск, да прекратява трудовия договор или да води съдебен спор при незаконно уволнение.

Уточнено е, че по своя характер трудовият договор е частен документ и като такъв не се ползва с материална доказателствена сила относно датата на неговото съставяне, тъй като не е налице нито една от хипотезите на чл. 181, ал. 1 от ГПК, който регламентира случаите, при които частният документ има достоверна дата за трети лица, каквото е ТП на НОИ С.-град. От решаващия орган е прието, че представеният трудов договор е бил съставен за целите на доказването в контролното административно производство по КСО и не следва да бъде кредитиран като доказателство за наличие на трудово правоотношение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт, предмет на настоящото производство, е издаден от компетентен по смисъла на чл. 118, ал. 1, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО орган, в изискуемата писмена форма и при спазване на административно процесуалните правила. Задължителните предписания също са издадени от компетентен орган. Съгласно разпоредбите на чл. 107, ал. 1 и, ал. 2 т. 1 от КСО, контролът по спазването на нормативните актове по държавното обществено осигуряване във връзка с дейността, възложена на НОИ се осъществява от контролните органи на НОИ, какъвто контролен орган са и инспекторите по осигуряване в териториалните поделения на НОИ. В правомощията на последните, съобразно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 т. 3 от КСО е даването на задължителни предписания за спазване на разпоредбите по ДОО, подлежащи на обжалване пред ръководителя на съответното ТП на НОИ.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролните органи на търговски дружества, синдиките и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни поделения или на други юридически лица, създадени със закон.

Между страните не е спорно, че „СОП-специализирано одиторско предприятие ОСА-одит , счетоводство, анализи“ О. е търговско дружество. По делото е представен дружествен договор, като в чл. 25 на същия е записано, че управител на дружеството е Султана Х. Б.. С дружествения договор се образува дружеството, съгласно чл. 113-115 от ТЗ. Спорен е въпросът дали Султана Х. Б. в качеството си на управител на дружеството подлежи на осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО. Нормата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО не може да се тълкува разширително. Тя определя конкретни лица, по отношение на които е установено задължение за осигуряване. Щом лицето попада сред изброените в разпоредбата, по отношение на него същата е приложима. Султана

Х. Б. е вписана като управител на дружеството на 02.12.2011 г. Съгласно текста на точка 7 на чл. 4, ал. 1 КСО, в сила към 18.01.2010 г. (ДВ, бр. 105 от 2006 г.), кръгът на осигурените лица включва изпълнителите по договори за управление и контрол на търговски дружества, едноличните търговци, неперсонифицираните дружества, както и синдиците и ликвидаторите; съгласно точка 7, в сила към 25.02.2013 г. (ДВ, бр. 99 от 2012 г.) - управителите, прокуристите и контролборите на търговски дружества и на едноличните търговци, синдиците и ликвидаторите, членовете на управителните, надзорните и контролните съвети на търговските дружества, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицираните дружества.

На основание чл. 6, ал. 3 КСО, осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО се дължат върху получените, вкл. начислените и неизплатените брутни месечни възнаграждения или неначислените възнаграждения, но върху не по-малко от минималния осигурителен доход по чл. 6, ал. 2, т. 3 КСО. Аналогична е и разпоредбата на чл. 1, ал. 5 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски, съгласно която осигурителните вноски за лицата, работещи по договори за управление и контрол на търговски дружества, еднолични търговци, неперсонифицирани дружества, както синдиците и ликвидаторите, се внасят върху полученото, начисленото, но неизплатено или неначислено възнаграждение, но върху не по-малко от минималния месечен осигурителен доход за съответната професия по основната икономическа дейност на осигурителя.

Органите на управление на дружеството с ограничена отговорност и техните правомощия са предмет на правната регулация, съдържаща се в глава тринадесета, раздел трети на Търговския закон. С чл. 137, ал. 1, т. 5 от ТЗ е предвидено е, че управителят на дружеството се избира от общото събрание, което определя и възнаграждението му. Съгласно чл. 141, ал. 1 от ТЗ, управителят организира и ръководи дейността на дружеството съобразно закона и решенията на общото събрание, а съгласно ал. 2 - представлява дружеството. Когато дружеството е еднолично, то се управлява и представлява от едноличния собственик на капитала, който решава въпросите от компетентността на общото събрание, за което се съставя протокол в съответната за решенията на общото събрание форма (чл. 147 от ТЗ).

На основание чл. 140, ал. 1, във вр. с ал. 1 от ТЗ, решенията на общото събрание, които се отнасят до вписванията по чл. 119, ал. 2, сред които е назначаването на управител, трябва да бъдат вписани в търговския регистър. За вписване на името на управителя в търговския регистър се изисква от него да представи нотариално заверено съгласие с образец на подписа (чл. 141, ал. 3 от ТЗ). В ал. 4 на чл. 140 от ТЗ изрично е разписано, че изборът и освобождаването на управителя имат действие от вписването им в Търговския регистър. Правнорелевантната проверка за наличието, съответно липсата на качество на "управител" на едно лице, може да бъде направена единствено в публичния по своя характер Търговски регистър. По силата на чл. 141, ал. 6 от ТЗ, овластяването и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им. В този смисъл, в чл. 10, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е разписано, че невписаните обстоятелства се смятат за несъществуващи за трети добросъвестни лица.

Посочените норми са с императивен характер. Във вътрешните отношения между собственика на дружеството и управителя, както и в отношенията с наети на работа

лица, решението за назначаване на управител има незабавно действие, но за да може да упражнява управленческите и представителни функции, предвидени в чл. 141 от ТЗ, по отношение на други лица, управителят трябва да бъде вписан в Търговския регистър. Вписването има конститутивно действие по отношение на правоотношенията с трети за дружеството лица (определени в обжалваното съдебно решение като външни), вкл. и за осигурителното правоотношение с НОИ и неговите органи, осъществяващи дейностите по ДОО. (В този смисъл и Решение № 5644 от 30.04.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4313/2017 г., VI о., Решение № 1264 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13185/2016 г., VI о. Решение № 15852 от 21.12.2017 г. по адм. д. № 4364/2017 г. на ВАС, VI о.).

Фактът, че през посочения период Б. е била вписана в Търговския регистър като управител, е безспорно установен.

Според установената съдебна практика на Върховния административен съд, за целите на социалното осигуряване, в понятието "трудова дейност" се включват не само случаите на престиране на работна сила по трудово правоотношение, а и редица други случаи, при които лицето осъществява дейност, приравнена на трудова за целите на общественото осигуряване, каквито са и случаите по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО, в частност - дейността на управителите на търговски дружества.

Правилни са изводите на органа, че работодателят като юридическо лице формира волята си чрез своите органи - съдружници и управители, като в случая това е Султана Б.. Следователно договарянето сам със себе си, с цел възлагане на работа, изразяваща се именно в управление на дружеството, което по закон е възложено на Б. с факта на вписването ѝ като управител на дружеството е напълно лишено от правен и икономически смисъл, освен ако с подобен акт не се цели занижаване на размера на осигурителния доход, върху който тя е подлежала на задължително осигуряване. Правилни са изводите на органа досежно противоречието на процесния трудов договор с трудовото законодателство.

С оглед изложеното оспореното решение следва да бъде потвърдено.

Страните не са претендирали разности, поради което такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № 1040-21-788/02.08.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, както и потвърдените с него Задължителни предписания № ЗД-121-00930059/02.06.2021 г., издадени от старши инспектор по осигуряването при ТП на НОИ С.-град.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

